

ת"פ 21672/07/15 - מדינת ישראל נגד שי שטרית-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

06 אפריל 2016

ת"פ 21672-07-15 מדינת ישראל נ' שטרית

בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן, סגן נשיאה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס

נגד

הנאשם

שי שטרית-בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד מוטי יוסף

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ההרשעה

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון ועל פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירה של גידול סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 6 בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 [להלן: "**פקודת הסמים**"].
2. נסיבות המקרה הן שביוני 2015 גידל הנאשם במחסן שבקומת המחסנים בבניין בו הוא מתגורר תשעה שתילים של קנאבוס, במשקל כולל של כ- 97 גרם. הנאשם נעזר לשם כך בחומרי דשן, תאורה, מסננים, כלי עבודה שונים, מערכת השקיה ואוורור, והכל על מנת כאמור לגדל את הסם.
3. בין הצדדים הוצג הסדר דיוני במסגרתו הודה הנאשם בכתב האישום המקורי ונשלח לקבלת תסקיר.

הראיות והטיעונים לעונש:

4. תמצית תסקירי שירות המבחן
בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים. מהתסקירים עולה כי הנאשם כבן 41, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאי 9-16 שנים, מתגורר בבאר שבע. לדבריו הוא עובד בייצור ועיצוב דלתות. שירות המבחן סקר את משפחתו הגרעינית של הנאשם ומצא מערכת יחסים משפחתית טובה ותומכת. עולה כי גם בעברו עבר הנאשם תחנות נורמטיביות בלימודיו. אציין כי תוארה בעיה בצבא אולם אין לטעמי כל רלוונטיות לכך לעניינינו. לנאשם אין עבר פלילי ואין בעיית התמכרות לאלכוהול או לסמים. בדיקות סם חזרו נקיות. ביחס לעבירה דנן, הנאשם נטל אחריות מלאה. לדבריו, אולץ על ידי אחר להיות שותף לעבירה דנן.

שירות המבחן התרשם ממערכת חיים נורמטיבית ומהרתעת הנאשם בעצם ההליכים דנן. עם זאת, יש רושם בדבר קושי להתבוננות פנימית לדפוסים המכשילים. נעשה ניסיון להליך טיפולי אולם ללא הצלחה. עמדתו העונשית של שירות המבחן היא להשית על הנאשם צו שירות בהיקף של 280 שעות של"צ במרכז להב"ה, לצד מאסר על תנאי וקנס.

יצוין, כי לבקשת הסנגור התבקש שירות המבחן (במסגרת תסקיר משלים) לבחון את ביטול ההרשעה, אולם לאחר בחינת סוגיה זו, לא הומלץ הדבר על ידי שירות המבחן.

5. תמצית טיעוני המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה, הגישה טיעוניה בכתב [ת/1] וכן תמונות השתילים והאביזרים [ת/2].

בטיעוניה, הפנתה ב"כ המאשימה לערך המוגן ולהוראת החיקוק שלא מבחינה בין גידול סם לצריכה עצמית לבין גידול שלא לצריכה עצמית לרף העונשי שהציב המחוקק (עד 20 שנות מאסר). ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה דומה ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם שני החל ממאסר קצר ושיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה התייחסה להמלצת שירות המבחן וטענה כי המלצה זו אינה הולמת את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם. בשים לב לכך, עתרה המאשימה להותיר הרשעת הנאשם על כנה ולהשית עליו מאסר בפועל בתחום המתחם, מאסר מותנה, קנס משמעותי, התחייבות ופסילת רישיון הנהיגה בפועל.

6. תמצית טיעוני ההגנה לעונש

הסנגור הדגיש את נטילת האחריות על ידי הנאשם, את מספרם הנמוך של השתילים ומשקלם. הוא הפנה לפסיקה שהסתפקה במקרים דומים (לטענתו) בצו שירות.

הסנגור חזר והדגיש את מאפייניו האישיים של הנאשם, בעל דפוסי חיים נורמטיביים ועתר לאמץ את המלצת שירות המבחן.

באשר לפסילת רישיון הנהיגה, טען הסנגור שגם בהקשר זה יש להסתפק בעונש של פסילה על תנאי, נוכח שהרכב דרוש לנאשם לניהול עסקו העצמאי שהוא מקור הפרנסה היחיד.

7. הנאשם פנה אף הוא לבית המשפט. הוא שיתף, כי במעשיו, הוא ומשפחתו למדו את הלקח וביקש רחמים מבית המשפט:

" אני חושב ששילמתי מחיר מאוד יקר. את הלקח שלי קיבלתי, זה פגע בי מאוד קשה ... אני אדם נורמטיבי ... הייתה כאן מעידה ללא מחשבה תחילה, זה לא היה משהו מתוכנן. אני מבקש רחמים ואני רוצה להמשיך את החיים שלי ולהחזיר אותם למסלולם ... "

הדין

הרשעת הנאשם

8. אציין כי אמנם ההגנה ביקשה תחילה לבטל את ההרשעה אולם נוכח התסקיר והעדר המלצת שירות המבחן, לא העלתה עוד בקשה זו במסגרת הטיעונים לעונש.

9. כך או כך, איני סבור כי זהו המקרה החריג לבחון את ביטול ההרשעה, ולא הובאו כל טעמים או ראיות לשם

בחינה זו כנדרש בפסיקה. משכך, לא מצאתי להרחיב בעניין זה במסגרת גזירת הדין.

מתחם העונש ההולם לעבירה של גידול תשעה שתילי קנבוס

10. כאמור, במקרה שלפנינו מדובר באירוע אחד, בגידול של תשעה שתילי קנבוס במשקל כולל של 97 גר'. השתילים סודרו ואורגנו במחסן וסביבם נבנתה תשתית גידול הכוללת תאורה, מערכת השקיה ודישון ועוד. על אף היקפה המצומצם עדיין מדובר ב"מעבדה" אולם יש לבחון את הדברים במידה הנכונה בהשוואה למעבדות גדולות יותר שראינו במחוזנו.

11. בעבירה של גידול סם ישנה פגיעה בערך החברתי המוגן שהוא ההגנה על בריאות ושלום הפיזי והנפשי של הציבור מפני נזקים ישירים ועקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים ללא היתר כדן. לצערנו, הידע הדרוש לגידול סם מוגש היום לכל באמצעות המדיה עד כדי נחלת הכלל אולם יש שלב שבו הופך הידע למעשה בפועל. ראינו כבר צרכני סם המגדלים את הסם לשמם באופן אוטרקי ואף בעניין זה הבעתי דעתי כי נזק יכול להיות גם במכירת עודפי תוצרת כדי לכסות עלויות.

במקרה שלפנינו, הנאשם לא טען כי הוא משתמש בסם לשימושו שלו ומכאן גם המסוכנות הגבוהה יותר לכאורה. בעצם הגידול העמיד עצמו הנאשם בשורה אחת עם יצרני סמים אחרים.

הסתרת הגידול בתוך מחסן סגור מקשה על גילוי העבירה ותורמת להתרחבות התופעה.

12. בתי המשפט כבר הבהירו שיש להילחם בחורמה בתופעת גידול הסם. כך למשל בע"פ (ת"א) 42358-10-14 **אבי גיא נ' מדינת ישראל** (18.2.2015) קבע בית המשפט -

"... דומה שמעבדות הסם הפכו למכת מדינה. נראה שהקלות שבגידול הסם, הביטחון היחסי באי חשיפת העבירה כאשר מדובר בפעילות בתוך תחומי הבית והפוטנציאל הגלום בה, משמשים קרקע נוחה להפיכתה לנפוצה. נפיצות העבירה מחייבת אמירה ברורה ונורמטיבית של בתי משפט העוסקים בתחום זה".

וראו גם עפ"ג (ת"א) **מדינת ישראל נ' גיא בן צבי** (16.12.2015):

אין בתקופה האחרונה שבוע דיונים שבו אין ניצבות לפנינו לפחות שתיים-שלוש מעבדות סמים הממוקמות במקומות שונים שמפיקות כמויות סמים גדולות. אותן כמויות סמים עלולות למצוא את דרכן לשוק הסמים, על כל התוצאות הנובעות מכך. תופעת מעבדות הסמים הפכה לרעה חולה שמדינת ישראל כנראה לא מצאה עדיין את הכלים הנכונים להתמודד עמה, בוודאי לא במלוא היקפה. הדרך להקמת מעבדת סמים כנראה איננה מורכבת ומסובכת במיוחד, ושמה משום כך מעבדות צצות כפטריות אחרי הגשם והיו למכת מדינה.

דברים דומים נאמרו גם בע"פ (חי') 41827-08-10 **פרידמן נ' מדינת ישראל** (30.12.2010):
"... על בית המשפט להחמיר עם המגדלים על מנת לצקת תוכן לתכלית החקיקה שאינה מבחינה בין גידול לצריכה עצמית לגידול שאינו לצריכה עצמית".

ראו גם התייחסות בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בעפ"ג (ב"ש) 42057-01-12 **עוזרי נ' מדינת ישראל** (15.4.2012).

הגישה העונשית הכללית בתחום הסמים היא גישה מחמירה, והשיקול החשוב בעבירות הסמים הינו שיקולי הרתעה

וגמול וזאת אף נקבע בטרם תיקון 113 בחוק העונשין [ע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.10)]. גישה זו נכונה מקל וחומר לעבירה של ייצור סם, שהיא תחילתה של שרשרת ההפצה, בכוח ובפועל.

13. באשר לעוצמת הפגיעה בערך המוגן, אני סבור כי אין להקל ראש בנסיבות שלפנינו. אין מדובר במי שגידל את הסם לצריכתו העצמית אלא במי שלדבריו לפחות גידל את הסם ביחד עם אחר ביודעו שהסם אינו לצריכתו העצמית. הנאשם טען בפני שירות המבחן (לא טען זאת במשטרה) כי הוא אולץ על ידי אחר לעשות זאת. הנאשם לא פנה למשטרה והוא שותף מלא לעבירה. כיום גם לא יכול לטעון לאחריות פחותה כלשהי כיוון שלא טען זאת בתחילה והדבר לא נחקר ובוודאי שלא הוכח בבית המשפט. עם זאת, ברור שאין מדובר בסם לשימוש עצמי ומכאן שפוטנציאל הנזק משמעותי יותר נוכח המסוכנות הקונקרטית של המעבדה שנתפסה.

14. מדיניות הענישה הנוהגת ומעין הפסיקה אליה הפנו הצדדים, עולה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב. מצאתי לנכון להביא חלק מהמקרים:

בת.פ. (ת"א) 24322-05-12 **מדינת ישראל נ' נובק** (18.3.2013), הורשע נאשם בהפקת סם במחסן ביתו, לצד החזקת סם לשימוש עצמי. בית המשפט דחה את בקשתו לביטול הרשעתו ו**קבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר מותנה ועד שישה חודשי מאסר**.

בת.פ. (ב"ש) 16948-10-13 **מדינת ישראל נ' בן זכאי** (8.12.2013) נדון עניינו של מי שגידל סם לצריכה עצמית על רקע צורך רפואי. מתחם העונש ההולם **שקבעתי שם נע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל**. אציין כי באותו מקרה היה שימוש עצמי לצרכים רפואיים.

בעפ"ג (ב"ש) 42057-01-12 **עוזרי נ' מדינת ישראל** (21.3.2012), הורשע נאשם בביצוע עבירה של גידול, ייצור והכנה של סם מסוכן מסוג קנביס, מדובר היה ב- 6 שתילים במשקל של כ- 1 ק"ג. הנאשם נדון שם לעונש של 10 חודשי מאסר לצד עיצומים נלווים. בבית המשפט המחוזי הופחת העונש ל- 7 חודשי מאסר. אציין כי באותו מקרה היה לנאשם עבר בתחום החזקת סם בכמות גדולה יחסית.

בעפ"ג (ת"א) 4706-10-15 **מדינת ישראל נ' מסרי** (23.11.15) נדון מקרה דומה שבו נתפס הנאשם כשבדירתו מעבדת סמים ושתילים במשקל כ- 680 גר'. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם של 6 עד 12 חודשי מאסר. בסופו של יום, בית המשפט בחר שלא להרשיע את הנאשם ועל כן הסתפק בצו שירות בהיקף של 120 שעות של"צ.

בעפ"ג (ת"א) 12819-11-15 **מדינת ישראל נ' בן-צבי** (16.12.15) גידל הנאשם 9 שתילים של קנבוס במשקל כשני ק"ג. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין צו שירות ל- 18 חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום נגזר על הנאשם שם עונש של 6 חודשי מאסר אולם בית המשפט המחוזי החמיר את העונש ל- 10 חודשי מאסר.

בת.פ. (עכו) 43721-09-14 **מדינת ישראל נ' גוטמן** (7.2.2016), נדון נאשם שגידל בביתו 3 שתילים בעציצים והחזיק מספר אריזות שהכילו סם משני סוגים. נוכח שלא היה עבר פלילי, בית המשפט נמנע מהרשעה והשית על הנאשם 200 שעות של"צ.

בת.פ. (ראשל"צ) 13336-05-15 **מדינת ישראל נ' ווסרדמ** (3.3.2016) הורשע נאשם שגידל 19 שתילים של קנבוס בביתו והחזיק ציוד. בנוסף נמצאו סמים מפוזרים בביתו. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית המשפט השית עליו עונש צופה פני עתיד וקנס של 5,000 ₪.

15. אני סבור כי בקביעת מתחם העונש יש הכרח להביא בחשבון, בין היתר, את תכלית הגידול. יש להתייחס באופן שונה למי שמגדל את הסם לצריכה עצמית מטעמים רפואיים (מוכחים), למי שמגדל לצריכה עצמית נוכח היותו נרקומן ובין מי שלא מצליח להוכיח כי הגידול היה רק לשימוש העצמי.

יש כמובן להביא בחשבון את כמות הסם בפועל ואת הפוטנציאל הכמותי. בהקשר זה יש להתייחס לטעמי למספר

השתילים בפועל, ופחות למשקל שנתפס שהוא פונקציה של שלב הגידול.

יש להביא בחשבון את מקום הגידול, האם מדובר במחסן ציבורי, במקלט, בדירה, במקום מוסתר או במקום נגיש גם לאחרים. ככל שהנגישות למקום תהא פחותה יותר כך ההנחה שיש גם פוטנציאל לפגיעה בציבור ילדים מזדמן, תהיה נמוכה יותר.

יש להביא בחשבון גם מי עוד נמצא במקום המגורים. חשיפה של ילדים בבית לעצם הגידול (כגון גידול במרפסת) מעצימה את פוטנציאל הנזק החברתי הנובע מהגידול עצמו ומהחשיפה לסם ולנגישותו.

16. במקרה שלפנינו, הנאשם גידל את הסם במחסן בבנין מגוריו. עולה מהתסקיר ומדבריו כי לא רק לו היתה נגישות למקום. הסם גודל שלא לצריכה עצמית והנאשם ידע כי יעשה בו שימוש על ידי אחרים. גם מספר השתילים אינו מועט יחסית (תשעה במספר). אני סבור כי במקרה זה פוטנציאל הנזק החברתי היה משמעותי.

17. בשים לב לעקרון המנחה ולנסיבות ביצוע העבירה והפגיעה בערך המוגן, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע את מתחם העונש ההולם את ביצוע העבירה דנן **למתחם שנע בין צו שירות לתועלת הציבור ומאסר מותנה משמעותי ועד 12 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת הדין

18. לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, לפי סעיף 40ד בחוק העונשין. הנאשם אינו מצוי בהליך טיפולי שיקומי כלשהו וגם סירב לקחת חלק בהליך שכזה.

19. הנאשם כאמור, בן 41, נשוי ואב לשלושה ילדים. נעדר עבר פלילי.

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה אני מביא בחשבון את העדר העבר הפלילי, את העובדה כי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי ביחד עם משפחתו.

הנאשם הודה כבר במשטרה ונסיבה זו יש להביא באופן משמעותי לקולא, כאמור בסעיף 40א(6) בחוק העונשין. הנאשם גם הודה בכתב האישום כפי שהוא, כבר בישיבה הראשונה ואף לכך יש משקל לקולא בנסיבות שלפנינו [ת.פ. (ב"ש) 14940-02-12 מדינת ישראל נ' סדגי (3.9.2013)].

20. הקושי בעניינו של הנאשם נעוץ כאמור בתסקיר שעולה ממנו שהנאשם מבין באופן חלקי את הכשל בהתנהלותו במקרה דנן. גם אם פוטנציאל הסיכון בעניינו נמוך, וגם אם מדובר במעידה חד פעמית, לא מן הנמנע שהמקרה או מקרה אחר עלול לחזור.

עם זאת, חברתנו אינה נקמנית ויש לאפשר לנאשם, שחשיבות השמירה על החוק חודדה עבורו במסגרת ההליך דנן - לחזור לחיים נורמאליים.

יש הכרח בעונש מוחשי אולם אני סבור כי העונש המוחשי לא חייב שיהיה במסגרת של עבודות שירות והוא יכול בהחלט להיות גם בדרך של צו שירות. יש בעונש שכזה כדי מחד למנוע פגיעה במשפחה ומנגד להיות נוכחת משמעותית בחייו של הנאשם ולחדד עבורו את הצורך לתרום מחדש לחברה שבה פגע.

אין הכרח שכך ייקבע בכל מקרה, אולם במקרה שלפנינו, כשמדובר במי שזו הסתבכותו הראשונה בגיל 40 - נראה לי הדבר הולם.

21. האיזון יבוצע באמצעות ענישה צופה פני עתיד שתבהיר לנאשם את המשמעות האמתית של מעשהו ואת העונש ההולם, שביצועו יידחה. אם לא יחזור הנאשם על מעשיו, ייסלח לו ועונשו יפקע. אם יחזור לתחום הסמים, יוכיח כי האמון שניתן לו, לחינם ניתן ואז יהיה עליו לתת את מלוא הדין גם על מעשיו היום.

22. אשר לפסילת רישיון הנהיגה, סבורני שבנסיבותיו האישיות של הנאשם שהוא המפרנס העיקרי ולו עסק עצמאי, ובשים לב שאין מדובר במי שמתמש בסם ועל מנת שלא לפגוע עוד במשפחתו של הנאשם, שנכון יהיה לקבוע פסילה מותנית.

אני סבור שיש מקום לקנס משמעותי. מדובר בעבירה כלכלית במהותה (בנסיבותינו) והעונש חייב לכלול עיצום כספי משמעותי, שיתרום גם כן להרתעה לעתיד.

גזירת הדין

23. נוכח כל האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

(א) צו שירות למשך שנה בהיקף של 280 שעות של"צ, במרכז להב"ה בתפקיד כללי והדרכה, והכל לפי תיאום של שירות המבחן.

מובהר לנאשם כי אם לא יקיים אחר צו השירות באופן כפי הנדרש על ידי שירות המבחן, ניתן יהיה לשוב ולגזור דינו מחדש, גם ביחס לרכיבי הענישה האחרים.

(ב) 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע.

(ג) 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון.

(ד) קנס בסך של 5,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.6.2016 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. אם לא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק.

(ה) 6 חודשי פסילת רישיון על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים עבירת סמים מכל סוג שהוא.

הנאשם יעמוד בעמוד בקשר מיידי עם שירות המבחן כדי להתחיל בביצוע צו השירות.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06/04/2016 במעמד הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת הנאשם, אני מתקן את גזר הדין באופן תשלום הקנס ומורה כי מתוך הפיקדון שהופקד בתיק המעצר, יקוזז סך

עמוד 6

של 5,000 ₪ לטובת הקנס, וזאת בתוך 45 יום והיתרה תושב לנאשם, ככל שאין עליה עיקול. כך גם לגבי הפיקדון בתיק העיקרי.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06/04/2016 במעמד הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן , סגן נשיאה

הוקלדעלידיעדידבדה